

SECRETARIATUL GENERAL AL GUVERNULUI
DEPARTAMENTUL PENTRU RELATIA CU PARLAMENTUL

PARLAMENTUL ROMÂNIEI
CAMERA DEPUTAȚILOR
SECRETARIA
Intrare Nr. 36-2/16
20 10 Luna 01 Zila 08

PARLAMENTUL ROMÂNIEI
CAMERA DEPUTAȚILOR
Intrare Nr. 36-2/15
20 01 08

Nr. 11435, 11436, 11513, 11526, 11527, 11533, 11534,
11535, 11536, 11537, 11542, 11543, 11544, 11545, 11546,
11547, 11548, 11549, 11550, 11551, 11552, 11553, 11554,
11555, 11566, 11567, 11568 /2020

07. IAN. 2020

**Către: Domnul Cristian BUICAN
Secretar al Camerei Deputaților**

Ref. la: Răspunsuri la întrebări formulate de deputați

Stimate domnule secretar,

Vă transmitem, alăturat, răspunsurile instituțiilor vizate cu privire la unele întrebări formulate de deputați, potrivit tabelului anexat.

Cu deosebită considerație,

**NINI SĂPUNARU
SECRETAR DE STAT**

Domnului deputat Dumitru Oprea

- 9492A -

Stimate domnule deputat,

Referitor la întrebarea dumneavoastră, înregistrată la Camera Deputaților cu nr. 9492A/10.12.2019, și anume: „de ce nu se citește?”, vă aducem la cunoștință următoarele:

Deși situația dotării bibliotecilor publice, a lecturii și a pieței de carte pare similară celei despre care vorbea criticul G. Călinescu în articolul invocat de dumneavoastră, publicat în deceniul cinci al secolului XX, vă asigurăm că, pentru individul informat, domeniul s-a ameliorat semnificativ, atât din punct de vedere legislativ, cât și din punct de vedere practic, nivelul de analfabetism și dezinteres față de lectură neputând fi în niciun caz comparat cu cel de-acum aproape 80 de ani.

În spiritul sintetic în care ne-ați adresat interogațiile, vă vom și răspunde:

1. O lege care să reglementeze achizițiile de carte ale tuturor bibliotecilor publice (ne gândim acum și la bibliotecile comunale și sătești, și la cele școlare) de la nivel central ar fi total nepractică ținând cont de dependența legală distinctă a diferitelor tipuri de biblioteci publice și, deci, de filierele distincte de finanțare (Biblioteca Națională este finanțată de Ministerul Culturii, pe când cele județene, orașenești, comunale și sătești sunt finanțate de la bugetele locale, care, după cum știți, variază în funcție de regiune, an și prioritățile diverselor administrații).

În al doilea rând, o lege care să reglementeze achiziția de carte există deja de un sfert de secol (și exista și înainte de 1989), ea se numește *Legea privind depozitul legal de documente* (legea 111/1995 cu modificările și completările ulterioare, cea mai recentă fiind făcută în 2007 prin legea 209/2007) și constituie fondul intangibil al patrimoniului național mobil, de care se ocupă Biblioteca Națională a României. Ca organizatoare a depozitului legal, Biblioteca Națională colectează producția națională de carte (un număr strict de exemplare din fiecare publicație apărută pe teritoriul României, sau în afara lui, dar în limba română) pe care o distribuie către cele mai mari biblioteci publice din țară.

În cel de-al treilea rând, până în anul 2013, Ministerul Culturii a derulat *Programul național de achiziție de carte și abonamente la reviste pentru bibliotecile publice* instituit prin *Legea 186/2003 pentru susținerea și promovarea culturii scrise*, al cărui scop este înnoirea fondului de carte al bibliotecilor publice. În măsura disponibilităților financiare, Ministerul își propune să reia acest program.

2. Pe lângă preocuparea avută față de situația lecturii, a pieței de carte și a editurilor din România, o minimă documentare ar fi scos la iveală faptul că fondurile obținute prin intermediul timbrului literar (instituit prin legea 35/1994, și aceasta, în vigoare de peste un sfert de secol) se duc către uniunile de creatori din domeniul respectiv (în cazul de față, către Uniunea Scriitorilor din România și ASPRO – Asociația Scriitorilor Profesioniști) și sunt gestionate de acestea, nu de instituțiile aparatului central de stat.

3. După falimentul Rodipet, administrația centrală și-a pierdut orice mijloc de a interveni pe piața difuzării de carte și periodice din România, aceasta rămânând la îndemâna jocului dintre cerere și ofertă. Ministerul Culturii intervine, însă, nu în segmentul de difuzare, ci în cel de susținere a publicării pe baza legii 136/2015 pentru *finanțarea revistelor de cultură reprezentative*, prin care

se acordă anual aproximativ 5.600.000 lei (sumă ajustată în funcție de inflație) pentru finanțarea acestui tip de publicații.

4. Ministerul Culturii, prin *Programul național de achiziție de cărți și abonamente la reviste* și prin finanțarea revistelor de cultură reprezentative susține activ piața editorială din România, ajutând anumite case editoriale și anumite publicații să își acopere costuri esențiale, ceea ce le permite nu doar să supraviețuiască, ci chiar să rămână competitive, deci să prolifereze. În acest sens, se poate spune că Ministerul deja susține lectura, permițând potențialilor cititori să aibă acces continuu la publicații care, altfel, pur și simplu nu ar exista.

Cu toate acestea, numărul de cititori ar putea fi crescut și prin niște campanii naționale de stimulare a lecturii, după modelul celor desfășurate, la o scară redusă, de diverse entități private („Selfie cu cărți”, „#RespectYourself”, etc.), de Biblioteca Națională a României sau de asociațiile profesionale ale scriitorilor și editorilor (Asociația Editorilor din România și Uniunea Editorilor din România au pus pe picioare mai multe astfel de campanii, cum ar fi „România, citește-mă!”).

Sperând că v-am ajutat să limpeziți niște nelămuriri, avem certitudinea că veți conlucra la creionarea unor texte legislative adaptate realităților actuale ale pieței de carte din România.

Cu deosebită considerație,

Bogdan GHEORGHIU
Ministrul Culturii